
Om våren, när träden bli gröna i parken,
Och lärkorna sjunga och göken han hörs,
Då är det roligt arbeta på marken. ---

Västergötland.

Liungman 44 s. 3

En stjärneklar afton i rosendelund

spatserade jag i det gröna.

Där stod jag så stilla förundrad en stund

och hörde på näktergals stämma. ---

Borrby, Sk.

Liungman 60 s. 12-13

Luftig är vågen att fara uppå
Muntert i tågen att klättra och gå
Sköljas av vågen från topp till tå
och ändå står. ---

Liungman 384 s. 13-14

Herr Svensson på sitt sommarnöje
spatserade en månskenskväll,
han njöt utav naturens skönhet
och kände sig så nöjd och säll. ---

Vrigstad, Små,
Liungman 397 s. 10

Over snö och frost man klagar

Bums som vintern börjar att ta' vid.

Men man klagar dumt, ty vackra dagar
finnes även under vintertid. ---

Vrigstad, Smål.

Liungman 397 s. 29-30

Den lätta manteln breder aftonstunden,
så ljuv och vänlig över hav och land.
Och sångarskaran tystnat har i lunden,
och Mälarn vilar vid den stolta strand. ---

Vrigstad, Smål.

Liungman 397 s. 31-32

Vindens sång

Upp genom luften, bort över haven,
hän över jorden i stormande färd!
Morgonens drottning med rosiga staven
vinkar oss ut i den vaknande värld. ---

Vrigstad, Smål.

Liungman 397 s. 19

I en undangömd dal,
mellan lindar och al
står min hydda och ensam i den
bor jag skild från en värld ---

Veinge, Hall.

VFF 132 s. 114

Ren stundar den härliga kärlekens tid.
Vildgässen och fåglarna komma.
Och svalan snart bygger sitt näste i frid,
När mände sipporna öppna sin blomma ---

Eda, Värml.

VFF 424 s. 10-11

VFF 487 s.15

Eda, Värml.

Jag ensammen herde iskogen,
min sällhet är större än konungens prakr.
mig lyckan beständigt är trogen
å sällheten bliver min lott. ----

Vad vill du här du vackra turturduva?

På havets vilda rymd där stormar ruva.---

Harestad, Bhl.

VFF 492 s. 32-33

Här sitter jag ensam i villande skog
och lyssnar till suset i kvällen.
En strimma av solen vid avskedet
tog en ringdans bland mossan på hällen. ---

Hälsingland.

VFF 544 s. 1-3

Uti ensliga kvällen, uti aftonens stund,
invid brinnande hällen, då mörker över lund
breder ut sina vingar och bjuder allt till ro, ---

Veinge, Hall.

VFF 612 s. 21

Blommas Klagan

På en vandring i naturen,
genom detta livet,
fullt av strid och oro,
man ofta tager miste ---

Värmland.

VFF 786 s. 1

Ute blåser sommarvind,
och det rörs en stilla fläkt omkring ett träd,
som nu i ljuva drömmar står,
till hälften bortskygd utav grannens höga hus
och djupt nedsatt i dalen invid bergets stora fot.

Värmland.

VFF 786 s. 4

Vinden suckar tungt bland skogens tallar,
ingen munter sång där mera kallar.
Endast uvens hesa skrån ibland väcker liv
kring insjöns tysta strand. ---

Resteröd, Bhl.

VFF 1120 s. 45-47

Sakta över mörkblå vågor
gungar skeppets stolta stam
och på österns purpurvågor
träder dagens gryning fram ---

Valla, Bh1.

VFF 1319 s. 998

O vad sorl, o vad pip
uti björk uti al,
Uti sten och moras
kuttrar orren sin bas ---

Vallda, Hall.

VFF 1333 s. 5

När solen går upp över skogens bryn
med strålande koger i hand
och skjuter sin pil genom mörkblå sky
på glimmande vatten och land. ---

Uddevalla, Bhl.

VFF 1347 s. 25-27

Uti en liten blomsterdal
Beväxt med lindar, björk och al
När aftonvinden blåser sval
Jag satt och sjöng allena ---

Uddevalla, Ehl.

VFF 1347 s. 4

Vårvindar friska

Leka och viska

Lundarna om likt älskande par ---

Uddevalla, Bhl.

VFF 1347 s. 40

Den blomma som växte på mossen i skogen
på ungömt ställe dit ingen vill gå.
En gång har du blommat men nu är du mogen,
du vissnar, och faller du ensam fått stå. ---

Borgunda, Vgl.

IFGH 1419 s. 6

Du vårens barn du friska du glada lilla vän
Med hjärta av en siska och vingar liksom den
Växa som en ängens blomma i morgonsolens glans,
när bin och humlor brumma musik till myggans dans.

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 43

Hör jag rätt i djupa furuskogen,
vilka toner när mitt öra då.
Lilla skogen skall så bli mig trogen,
skydd under granens kvist den sitter så ---

Borgvik, Värml.

IFGH 1473 s. 16-17

Ifrån gossåren var mig klingan kär.
mer än knopp om våren, mer än sommaren bär.
Aldrig appeln röda eller höstens färg.
Kom min kind att glöda, som den första snön ---

Lekvattnet, Värml.

VFF 1542 s. 29-30

Väl somlige suckar och klagar sin tid
för stenar och träd uppå marken.
Men jag tycker livet är glädje och frid,
mot mig ler var blomma i parken ---

Töftedal, Dls.

VFF 1546 s. 6-7

En sommarmorgon skön
Jag kom med fisk i korgen
Och lade bort att sorgen
Den icke nyttig var. ---

Bro, Bh1.

VFF 1613 s. 11-2

När solen i väster sig sänker
Bak Hammarby skogar och tjäll
Och tusen små stjärnor de blänker
På himmelens mörkblåa päll. ---

Västerlanda, Bhl.

VFF 1667 s. 43-45

Vinden suckar tyst bland skogens tallar
Ingen munter sång den mera skallar.
Endast uvens hesa skrän ibland,
Som väcker liv vid insjöns dystra strand. ---

Västerlanda, Bhl.

VFF 1676 s. 2-5

Minns du stranden av naturens bölja
Suckar av kärlek och dansar av fröjd
Lyckliga minne, o får jag dig följa
Hem till den sköna, den älskade kust.

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 30

ROSONNA

Där utanför kärestans fönster
Två blomstrande rosor stå
Och när det är blåsväder ute
Så nicka de båda två. ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 38

SKOGSBLOMMA

Du tjusande blomma,
Du doftande lilla,
På tuva i skog.
O bör ej dig bryta,
Ack innan jag tvekar,
Men bryter dig nog. ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 36-38

Wolff

En sönghörsman i skogen

Ja, jag hör, ja, jag hör,

Hur det susar i skog:

Det är vårens fläckt,

Sedan vårsolen log,

Och det porlar i berg och dal på en gång,

Det är vårlekens sång! ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 31-33

Jag är en fågel i luftens sal,
Som lyfter högt mina vingar,
Jag är en vind över berg och dal,
Som lätt i topparne svingar, ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 59

Där nere ligger viken
drömtyst och blank
en roddbåt glider där över
smidig och rank ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 135-136

Icke trastens ton en enslig sommarkväll,
icke böljans suck vid mossomkransade häll, ---

Ränneslöv, Hall.

~~LEGH~~ 2501 s. 5

VFF

Våren kommer fågeln kvittrar
skogen lövas solen ler.
Och de lösta floder dansa
sjungande mot havet ner. ---
Med noter.

Torup, Hall.

IFGH 868 s. 25

Där växte uti Hildings gård
två plantor under fostrans vård.
Ej Norden sett två så sköna,
de växte härligt i det gröna. ---
Med noter.

Torup, Hall.

IFGH 868 s. 31

Fåglarna de små i skogen kvittra,
var och en sin maka tar på lummiga träd.
På kvistarna de titta,
de giva åt varannan så hjärtliga svar ---

Eskilsäter, Värml.

IFGH 881 s. 42

Nu är det höst, stormande häver sig havets bröst.
Ack huru gärna jag sutte ändå där ute. ---
Med noter.

Torup, Hall.

IFGH 868 s. 27

Vid klara källans rand,
men ock på mången åkerren,
vid gräsrik insjöstrand,
men ock bland magert grus och sten ---

Dalsland.

IFGH 1041 s. 3-4

När solen i väster sig sänker
och månen i öster går opp
och tusen stjärnor de blänker
på den mörkblåa himmelens päll.
Då styr jag min julle till stranden så nöjd ---

Bro, Värml.

IFGH 1215 s. 24

Hav tack för bjudningen, jag här besvarar,
jag kan ej komma, jag nu förklarar,
ty vi ha början på nya året,
och januari har rim i håret ---

Fjärås, Hall.

IFGH 1444 s. 8-10

Du väntar för tidigt på sommaren min vän,
sälj ej bort kavajen, ty kulet är än.
Ja, lärkan hon spelar, men stormvindar gny,
och solen sig döljer i snöbetäckt sky ---

Fjärås, Hall.

IFGH 1444 s. 17-18

En tid utav sommaren jag vistats i Mark,
I prästgård, som låg i en grönskande park.
Fast sommarn var regnig och kulen och grå,
Så mognade trädgårdens frukter ändå ---

Fjärås, Hall.

IFGH 1444 s. 10-11

Jag vet ett land högt uppe i höga Nord,
som är mig kärast uppå fosterjord,
där himlen högt sig över jorden välver,
och stjärnors rikedom i överflöd ---

Borgvik, Värml.

IFGH 1473 s. 9-10

Ett lövrikt träd som i den stora vingård stått,
sin rätta plats det nu har fått
av vingårdsmannen höga ---

Köla, Värml.

IFGH 1566 s. 1

En sol på fönsterrutan
var morgon hälsar mig.
Den är jag gärna utan,
blott jag får säga dig.

Mölltorp, Vgl.

IFGH 1657 s. 3

Himmelska stjärnan i sfärernas bågar,
fritt fram blånande rymderna tågar.
Jordiska stjärnan av glittrande slagg,
dinglar i band på förgängelsens plagg. ---

V. Tunhem, Vgl.

IFGH 2067 s. 43-44

När göken gal i skogen.

Sitt kuku kuku ku,

Han söker sin maka så trogen,

Han suckar och han ber. ---

Rävinge, Hall.

IFGH 2230 s. 23

Se flingorna flyga! Se hur de ha brått!
Vad yrande glädje dem dårar!
Ack, sen de mot marken sin vila har fått,
och sen några nätter och dagar förgått.
De smälta dock alla till tårar. ---

V. Tunhem, Vgl.

IFGH 2243 s. 12-13

Jag minns en liten stuga
vid kanten av en äng.
Den står uppå en sluttning
där vägen gör en sväng. ---

Annerstad, Smål.

IFGH 2448 s. 3-4

Lant Hjärtans mig

Klinga min sång och eko giv svar,
långt in i skogens salar,
strålar kring berg och dalar ---

Gunnarsnäs, Dls.

IFGH 2724 s. 15-16

Jag ser på liljor sköna,
hur däj eligt de stå,
uti fält och ängar gröna
i lundar och i skog. ---

Kinna, Vgl.

IFGH 3372 s. 17

Se fåglarna de små i skogen de sitta
var och en sin mata de har,
på lummiga träen, på kvistarna de sitta,
de giva då varann så munteliga svar ---

Nysund, Värml.

IFGH 3883 s. s. 36-37

Är det en fe, som bor i dalen?

Det själva näcken vara må.

Ack, nej det är ju näktergalen,
ty ingen annan kan sjunga så. ---

Degeberga, Sk.

IFGH 4987 s. 28

Det lyser ett bloss både höst och vår
Vareviga kväll och varteviga år
Så blekt uti dimman på svartan sjö
Och flämtar på ensliga strandens snö. ---

Ytterby, Bhl.

IFGH 5789 s. 30-33

Kjälwöjsamhet

Förgäves letar du en töckning framtids öden,
I fågelns flykt och uti stjärnans lopp.
Ehur förgyllt du ser ditt hopp,
Dock oförväntat kommer döden ---

Köla, Värml.

IFGH 5803 s. 53-54

Från hemmets tomter fjärran jag vandrar världen kring
och släpar tungt min nötta stav i handen.
För mig en öken vorden är jordens vida ring,
för mig ej blommor upp en ros i sanden ---

Köla, Värml.

IFGH 5830 s. 8-11

/ Jag vet en vrå emellan bergen,
en liten vrå som tillhör mig.

Där ingen flärd innäslat sig,
där ingen oskuld skiftat färgen.---

Stala, Bhl.

IFGH 5874 s. 24-25

Det klingar av bjällror en munter kör,
i skog av vit korall.

Där rimfrost ett glittrande pärlregn strör,
över jättestor gran och tall. ---

Stala, Bh1.

IFGH 5874 s. 80-81

I januari allting var allting

så kärleksfullt och gott.

Och för ett ungt och nygift par,

var hydda var ett slott ---

Med melodi.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 122-123

Välkommen lilla lärka, till vår fredliga dal!
Bygg på tuvan ditt bo, ingen stör din ro,
bland de leende sippornas tal ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 131

När våren andas, börja blommor gro,
och lilla fågeln börjar bygga bo.
Och solen på himlarunden klar,
har förjagat vinterns kalla dar ---
Med melodi.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 126-127

En kulen höstnatt till jorden
där föll en stjärna så skön.
Och i den svartnade mulden
där sådde hon himelska frön ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 214-215

Hjorden betar och klockan klingar,
klockan klingar vid Roines strand ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 216-217

Säg mig du lilla fågel
där mellan almens blad,
hur kan du ständigt sjunga
och ständigt vara glad ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 231

Sakta glida vimpelprydda båtar,
Mälarn speglar röda aftonskyn,
åror plaska under valthornslåtar,
lövskog doftar invid vattnets bryn ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 270

På klippan invid den nakna strand,
vid Nordsjökust i det sköna land.
Från skogen höres fågelns sång,
från klippan brusar böljan vrång ---

Gällared, Hall.

IFGH 6026 s. 13

På Ovikens snökrönta kyliga fjäll
bland grönskande furor där ligger mitt tjäll
Där växte jag opp som en blomma i knopp
där lärde jag blicka mot himmelen opp ---

Färgelanda, Dls.

IFGH 6066 s. 51-52

Åskan dånar vilt och fallet bruser
likt ett lejon under dödens kval.
Fram ur molnen breda blixten bryter,
o, vart skall jag fly, jag har ej val ---

Färgelanda, Dls.

IFGH 6109 s. 3-5

Min levnadssaga jag tälja vill.

Den solsken och skugga fick.

Är icke det hem som mig fostrat har
så härligt som Breidablick?

Bro, Bh1.

IFGH 6118 s. 12-15

Liljan ej av granna färger prålar,
fast dess inre kraft nog röjs ändå.
Kärlek uti månet öga strålar,
fast du dess mening icke kan förstå. ---

Fuxerna, Vgl.

IFGH 6125 s. 25-28

Ytterst på Måskärs häll glatt spolats kall å grå.
Står jag en fager kväll, blickar mot himlen blå.
Solen sig sänker snart, månen istället klar,
tävlar med skenet från Måseskärs fyr. ---

Skåftö, Bh1.

IFGH 6171 s. 3-5